

آخ اگه بيرو نرسه...!

این شیرینی ها خدمت شما باشه.
می خواستم بگم فعلاً برای صدور رای
عجله نکنین!

شنیده بودم شما خیلی به شیرینی
دادن علاقه داری. آفرین! ولی
این نهایت به هفته جواب می ده!
تازه های بچه های دیرخونه و
آبدارخونه فیفا هم باید نظرتون
جلب بشه!

کارتون: شهرام شیرزادی

یک مسئول فدراسیون فوتبال گفت: ممکن است در آستانه جام جهانی حکم کمیته استیناف برای علیرضا بیرانوند از سوی دادگاه عالی بین المللی ورزش تایید شود و او این رقابت ها را از دست بدهد. امکان هم دارد که بعد از جام جهانی صادر شود. به عنوان کارشناس در همه مسایل تصمیم گرفتیم این موضوع را از چند زاویه بررسی کنیم.

تحریم می کنیم

در این شرایطی که ویزای اعضای زیادی از تیم ایران ممکن است توسط دولت لوس و خنک و کینه ای آمریکا صادر نشود، نبودن دروازه بان اول تیم هم قوز بالای قوز خواهد شد. از آن طرف هم برگزاری یک مراسم آن چنانی در بازی ایران و مصر هم مزید بر علت شده که تیم ایران اصلاً دلش نخواهد این مسابقه برگزار شود. اگر اوضاع به همین خطی باشد، بد نیست مسئولان اعلام کنند که ما جام جهانی را تحریم می کنیم و خلاص. این طوری هم کلاس دارد. هم آن هایی که نتوانسته اند به جام جهانی بروند دل شان نمی سوزد، هم شاهد برگزاری آن مراسم نیستیم و هم تیم بدون علی بیرو نمی ماند.

هستیم، نیستیم، بازی خرابه!

امیدواریم که این اتفاق ها نیفتد و بیرانوند هم به مسابقات جام جهانی برسد. ولی اگر نرسید باید برای تیم بدون او برنامه یا پلن بی داشته باشیم. چون بیرانوند چهره بین المللی است و تیم های دنیا او را می شناسند، نباید بگذاریم جای خالی اش در میدان حس شود. مثلاً می توانیم در این مدتی که تا مسابقات مانده، دروازه بان دوم تیم را با عمل جراحی پلاستیک شبیه بیرانوند درست کنیم تا بازیکنان حریف با دیدنش روحیه خود را از دست بدهند. اگر این کار سخت است می توان از سیستم ۱۱-۰-۰ استفاده کنیم. یعنی همه تیم را جلوی دروازه بکاریم تا قیافه دروازه بان دیده نشود و تیم رقیب نفهمد ما بیرانوند را نداریم. اگر این هم نشد، دیگر چاره ای نداریم. باید وسط زمین قال کنیم تا بازی به هم بخورد.

عه کو علیرضا؟

این وسط باید حواس مان باشد که اگر علی بیرو به جام جهانی نرسید، آبروداری کنیم و حرف هایمان را با هم یکی کنیم. مثلاً هرکسی پرسید «پس کو دروازه بان تون؟» بگوییم که «یک کم ناخوش احوال بود، موند خونه که دل دردش خوب بشه. زود میاد» یا «وقت عمل بینی داشت. دیگه نرسید بیاد جام جهانی» یا «اصلاً این مسابقات در حدایشون نیست و کسر شان بیرانوند ماست که جلوی بلژیک و ملژیک بازی کنه» یا «عه! کو علیرضا؟ ای بابا باز تو هتل خواب موند!» یا «متأسفانه از پرواز جا موند...».

خیریتی است

البته شاید به قول مهدی طارمی خیریتی بوده که بیرانوند به این مسابقات نرسد. درست است که چند سال پیش توانست پناالتی کریس رونالدو را بگیرد ولی شاید این بار نتواند ضربه چپ یک بازیکن درجه سه مصر را بگیرد و آبروی خودش و ما برود. شاید هم قرار بوده یک بازیکن نیوزیلندی جفت پا توی شکمش برود و خدای نکرده تا آخر عمر مصدوم شود. کسی چه می داند، شاید هم اگر بیرانوند به بازی های جام جهانی برسد، در برابر سخنان بازیکنان بلژیک کنترل اعصابش را از دست بدهد و یک خطایی بکند و برای همیشه از حضور در میادین محروم شود. آخر چون زبان بلژیکی بد خوان است و به گوش شنونده ناجور می رسد.

صفحه ۵
۶ بهمن ۱۴۰۴
شماره ۱۶۱

باز هم احساسات تان را نشان بدهید

اگر مخاطب خواست مکالمه را به هر شکلی کوتاه کند، موضوع را احساسی کنید. تماس نباید تمام شود! مثلاً می توانید بگویید: «باشه، بعداً صحبت می کنیم... اگر یادم موند». حالا دیگری جرئت قطع کردن دارد؟!.

عجله نکنید

شمرده صحبت کنید. یادتان باشد زمان یک موضوع نسبی است و تا شما بخواهید کش می آید. زمان برای شما و مخاطبتان یک جور نمی گذرد اما به هر حال می گذرد پس دم را غنیمت بدانید و از معاشرت لذت ببرید.

یادآوری کنید

وقتی دوستی قدیمی با شما تماس می گیرد، یادآوری کنید که چقدر منتظرش بودید. عبارت هایی مثل «دیگه خبری از ما نمی گیری» یا «یاد قدیم بخیر» کمک می کند طرف مقابل فراموش کند که عجله دارد. به نفس نفس زدن ها و حتی داد و فریاد هایش توجه نکنید. اگر کار واجبی داشت زنگ می زد اورزانس یا پلیس!

مان کنید

بست تلفن گفت «الان سرم نشوید. به هر حال آدم روز حوصله دارد. یک روز است... با صدایی آرام اما شه... معلومه مزاحمم...» ری اداشود که تا شب عذاب